

การศึกษาการจัดการหลักสูตรรายวิชาภาษาจีนเพื่อธุรกิจการบินระดับอุดมศึกษาในประเทศไทย
**A Study on the Organization of the Chinese for Airline Business
Course in Thai Higher Education**

覃冬冬¹

QIN DONGDONG

农业大学，人文学院，东方语言系

Department of Eastern Languages, Faculty of Humanities, Kasetsart University

E-mail: dongdong.qi@ku.th

吴琼²

KANOKPORN NUMTONG

农业大学，人文学院，东方语言系

Department of Eastern Languages, Faculty of Humanities, Kasetsart University

E-mail: kanokporn.n@ku.th

Received: 23 April 2025 / Revised: 8 June 2025 / Accepted: 11 June 2025

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสรุปภาพรวมของวิชาภาษาจีนเพื่อธุรกิจการบินในระดับอุดมศึกษาไทยในปัจจุบันโดยใช้ข้อมูลจาก มคอ.2 ในเว็บไซต์ CHECO ดำเนินการวิเคราะห์หาแนวทางที่เหมาะสมในการจัดการวิชานี้ โดยใช้ทฤษฎีการศึกษาที่เน้นผลลัพธ์และทฤษฎีของบลูม รวมถึงแนวคิด “ภาษาจีน+ทักษะวิชาชีพ” ผลการวิจัยพบว่า 1) หลักสูตรที่มีวิชา “ภาษาจีน”+“ธุรกิจการบิน” มีทั้งหมด 58 หลักสูตรจากจำนวนหลักสูตรทั้งหมด 120 หลักสูตรที่เกี่ยวข้องคิดเป็นร้อยละ 48 แสดงให้เห็นว่าสถาบันอุดมศึกษาไทยเริ่มให้ความสำคัญกับการผลิตบัณฑิตที่มีทักษะภาษาจีนเพื่อธุรกิจการบิน 2) หากจัดวิชานี้เป็นรูปแบบ 3(2-2-5) จะทำให้นักศึกษาได้ฝึกปฏิบัติมากที่สุด 3) ในบางหลักสูตรไม่ได้ระบุวิชาที่ต้องเรียนมาก่อนวิชานี้ทำให้นักศึกษาที่ไม่มีพื้นฐานภาษาจีนต้องการที่จะเรียน 4) จำนวนชั่วโมงเรียนของวิชานี้ในแต่ละหลักสูตรแตกต่างกัน 5) เนื้อหาและและวัตถุประสงค์ของหลักสูตรมีการอ้างอิงจากเนื้อหาการปฏิบัติงานด้านการบินทั้งของไทยและจีนและสามารถออกแบบตามทฤษฎีของบลูมได้ เพื่อให้นักศึกษาทุกคนบรรลุวัตถุประสงค์ตามกระบวนการทางพุทธิพิสัยและผู้สอนประเมินผลสัมฤทธิ์ตามกระบวนการทางพุทธิพิสัยได้เช่นกันการจัดรายวิชาแบบนี้จึงสอดคล้องกับการศึกษาที่เน้นผลลัพธ์และเหมาะสมกับแนวคิด “ภาษาจีน+ทักษะวิชาชีพ”

คำสำคัญ: ภาษาจีนเพื่อธุรกิจการบิน; การศึกษาที่เน้นผลลัพธ์; การประเมินผลลัพธ์การเรียนรู้ตามทฤษฎีของบลูม; แนวคิด “ภาษาจีน+ทักษะวิชาชีพ”; ระดับอุดมศึกษาในประเทศไทย

ABSTRACT

This research aimed to provide an overview of the current state of Chinese for airline business courses in Thai Higher Education based on the TQF.2 in the CHECO website and to analyze the organization of these courses in order to suggest approaches that align with outcome-based education. It utilized Bloom's Taxonomy and the concept of “Chinese + Vocational Skills.” The findings revealed that: 1) Out of 120 programs related to airline business and Chinese language, 58 programs included “Chinese” + “airline business,” representing 48% of the total programs. This indicated that Thai higher education institutions have started to prioritize producing graduates with Chinese for airline business. 2) A 3(2-2-5) format for this course would enable students to gain the most practical experience possible. 3) In some programs, this course did not specify prerequisite courses, which could make it difficult for students without a Chinese language foundation to take the course. 4) The number of hours for this course varied across different programs. 5) In order to ensure that all students achieve the intended cognitive domain, the content and objectives of this course could be based on standards of vocational skills from both Thailand and China and designed in accordance with Bloom's Taxonomy. Instructors could also assess outcomes based on cognitive domain. Therefore, this kind of organization of Chinese for airline business aligns with outcome-based education and fits with the concept of “Chinese + Vocational Skills.”

Keywords: Chinese for Airline Business; Outcome-based Education; Bloom's Taxonomy; Concept of “Chinese + Vocational Skills”; Thai Higher Education

บทนำ

ในบรรดาประเทศคู่ค้าสำคัญของจีนตามแนว “หนึ่งแถบ หนึ่งเส้นทาง” ประเทศไทยถือว่าเป็นอีกประเทศหนึ่งที่มีความร่วมมือกับจีนอย่างรอบด้าน (Zheng, 2018:217) ซึ่งความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับจีนนับวันยิ่งมีความแน่นแฟ้นมากยิ่งขึ้นโดยเฉพาะด้านการท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวจีนนิยมเดินทางมาไทยมากขึ้นเรื่อย ๆ จากแนวโน้มของการท่องเที่ยวจะเห็นได้ว่าการที่นักท่องเที่ยวจีนนิยมท่องเที่ยวนอกประเทศมากขึ้นส่งผลดีต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของไทยส่งผลดีต่อการส่งเสริมเศรษฐกิจการค้าและการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่างไทยและจีนในปี พ.ศ. 2559 รัฐบาลไทยได้เสนอยุทธศาสตร์ “ประเทศไทย 4.0” ซึ่งแผน “ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษ

ภาคตะวันออก” เป็นแกนหลักของยุทธศาสตร์และเป็นกุญแจสำคัญในการเสริมสร้างความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการค้าระหว่างไทยและจีน ดังนั้นความต้องการบุคคลที่พูดภาษาจีนของไทยในด้านต่าง ๆ จึงเพิ่มมากขึ้น ซึ่งอุตสาหกรรมขนส่งทางอากาศถือเป็นแนวหน้าความร่วมมือที่ครอบคลุมระหว่างไทยและจีนจากเหตุผลดังกล่าว จึงทำให้มีความต้องการผู้ที่มีความสามารถด้านภาษาจีนในสาขาการบริการธุรกิจการบินเพิ่มขึ้นเป็นอย่างมากในบริษัทสายการบินหลาย ๆ แห่งของไทยผู้สมัครงานที่มีความสามารถด้านภาษาจีนจะได้รับการพิจารณาเป็นพิเศษ สถาบันอุดมศึกษาในไทยหลายแห่งก็เปิดสาขาธุรกิจการบินเพื่อผลิตบัณฑิตที่ตอบสนองความต้องการของตลาดในปัจจุบันสถาบันการศึกษาเหล่านี้ไม่เพียงแต่ผลิตบุคคลที่มีความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษในการบริการธุรกิจการบิน แต่ยังผลิตบุคคลที่มีความสามารถด้านภาษาจีนอีกด้วย

วิชาภาษาจีนเพื่อธุรกิจการบินเป็นวิชาที่มีการบูรณาการข้ามศาสตร์ซึ่งประกอบด้วยบริการธุรกิจการบินและภาษาจีน อาจเป็นรายวิชาที่ปรากฏในหลักสูตรของสาขาธุรกิจการบินหรือหลักสูตรของสาขาภาษาจีน แต่สาขาธุรกิจการบินและสาขาภาษาจีนเป็นสาขาที่มีความแตกต่างกัน เช่น คุณสมบัติของนักศึกษา รายวิชาที่เรียนในหลักสูตร ระดับความรู้ภาษาจีนของนักศึกษา เป็นต้น บัณฑิตที่ผลิตจาก 2 สาขานี้มีคุณสมบัติที่ต่างกัน ซึ่งทำให้การเรียนการสอนในรายวิชาภาษาจีนเพื่อธุรกิจการบินไม่เหมือนกัน งานวิจัยนี้จึงรวบรวมการจัดการรายวิชาในหลักสูตรภาษาจีนเพื่อธุรกิจการบิน วิเคราะห์ภาพรวมปัจจุบันของรายวิชาในหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับภาษาจีนเพื่อธุรกิจการบินและหาแนวทางการจัดการรายวิชาให้เหมาะสมกับหลักสูตรเพื่อให้บัณฑิตที่ศึกษาในหลักสูตรจบการศึกษาออกไปมีความสามารถในทางด้านภาษาจีนเพื่อธุรกิจการบินและเป็นไปตามมาตรฐานอาชีพที่ต้องใช้ในการปฏิบัติงานในสถานการณ์จริง

ในปัจจุบันการศึกษาและการเรียนการสอนมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคมและเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วหนึ่งในแนวทางที่ได้รับความสนใจอย่างมากในวงการศึกษาคือการประยุกต์ใช้ทฤษฎีและรูปแบบการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นการพัฒนาผลลัพธ์ของผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ทฤษฎีการศึกษาที่เน้นผลลัพธ์ (Outcome-based Education) ได้รับการเสนอครั้งแรกโดย Spady (1981) ทฤษฎีนี้มุ่งให้ความสำคัญอย่างยิ่งต่อผลการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้รับผ่านกระบวนการ การศึกษาและความสามารถที่แท้จริงที่ผู้เรียนได้รับหลังจากกระบวนการเรียนรู้สิ้นสุดลง แนวคิดหลักคือผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง มุ่งเน้นผลลัพธ์และการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง ทฤษฎีนี้ไม่เพียงแต่มุ่งเน้นที่การพัฒนาาร่วมกันของพื้นฐานทางวิชาชีพเท่านั้น แต่ยังเน้นย้ำว่าการปลูกฝังให้ผู้เรียนต้องปรับตัวให้เข้ากับข้อกำหนดของการพัฒนาสังคม แนะนำผู้เรียนให้เลือกเนื้อหาการเรียนรู้อย่างอิสระตามความสนใจและทิศทางพัฒนา เพื่อให้ตอบสนองความต้องการในการเรียนรู้ของผู้เรียนได้ดียิ่งขึ้น งานวิจัยของ รัฐติมา ญาณวงษา และคณะ (2564) พบว่า การออกแบบผลลัพธ์การเรียนรู้ระดับหลักสูตรและระดับรายวิชา ต้องนำผลลัพธ์การเรียนรู้มาออกแบบรายวิชา เช่น วางแผนการสอน วิธีการสอน และการประเมินในระดับต่าง ๆ ซึ่งต้องคำนึงถึงการเชื่อมโยงผลลัพธ์การเรียนรู้ระดับหลักสูตรกับรายวิชา งานวิจัยของ Xu and Li (2023) ได้กล่าวถึง รูปแบบการศึกษาที่เน้นผลลัพธ์ได้สร้างแนวคิดใหม่ของการศึกษาจากแบบเดิมรูปแบบนี้ไม่เพียงแต่เพิ่มการปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียน แต่ยังกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนในการเรียนรู้อย่างอิสระและยังเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้อีกด้วย ปัจจุบันทฤษฎีนี้ได้พัฒนาขึ้นอย่างสมบูรณ์แบบ

เนื่องจากนักศึกษาแต่ละคนมีความสามารถที่ต่างกันทำให้ต้องประยุกต์บทเรียนให้เหมาะสมตามทฤษฎีของบลูม (Bloom's Taxonomy) สามารถออกแบบหลักสูตรการจัดการเรียนรู้และการวัดประเมินผลการเรียนรู้โดยเน้นในเรื่องความสามารถของนักศึกษาด้านการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ เป็นต้น งานวิจัยของ Anderson (2009) ได้สรุปว่า มิติด้านกระบวนการทางพุทธิพิสัยของบลูมได้แบ่งระดับของการเรียนรู้ออกมาทั้งหมด 6 ระดับ โดยระดับการจำจะประเมินผู้เรียนมีความสามารถด้านการจดจำความรู้ ระดับการเข้าใจจะประเมินผู้เรียนมีความสามารถในการอธิบายความคิด ระดับการประยุกต์ใช้จะประเมินผู้เรียนมีความสามารถในการนำข้อมูลไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ ระดับการวิเคราะห์จะประเมินผู้เรียนมีความสามารถในการจำแนกเปรียบเทียบเนื้อหา ระดับการประเมินจะประเมินผู้เรียนมีความสามารถในการอภิปรายผลและระดับการสร้างสรรคจะประเมินผู้เรียนมีความสามารถในการมีความคิดสร้างสรรค์ในมุมมองใหม่ ๆ การประเมินผลลัพธ์การเรียนรู้ประเภทนี้มีแนวทางที่เป็นระเบียบในการอธิบายกระบวนการพัฒนาความสามารถทางปัญญาของผู้เรียนตั้งแต่ระดับง่ายไปจนถึงระดับซับซ้อนและให้คำแนะนำแก่ผู้สอนในการออกแบบวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ออกแบบวิธีการสอน และส่งเสริมพัฒนาการทางปัญญาของผู้เรียน

ในปี ค.ศ. 2018 รองนายกรัฐมนตรีสาธารณรัฐประชาชนจีน Sun Chunlan เสนอแนวคิด “ภาษาจีน+” อย่างเป็นทางการเป็นครั้งแรกและเน้นย้ำในปี ค.ศ. 2019 ว่าต้องบูรณาการหลักสูตรข้ามศาสตร์ที่ตอบสนองความต้องการและควรส่งเสริมแนวคิด “ภาษาจีน+ทักษะวิชาชีพ” เพื่อช่วยให้ผู้คนเชี่ยวชาญทักษะวิชาชีพและความรู้ภาษาและวัฒนธรรมจีนได้มากขึ้นเพื่อเข้ากับแนว “หนึ่งแถบ หนึ่งเส้นทาง” (Zhu, 2023:156) และต่อมาในปี ค.ศ. 2021 กระทรวงศึกษาธิการจีนได้ให้การสนับสนุนต่อการส่งเสริมและการประยุกต์ใช้แนวคิด “ภาษาจีน+ทักษะวิชาชีพ” (Du et al., 2023:49) นักวิชาการหลายท่านได้สำรวจกฎทั่วไปของรูปแบบการศึกษา เช่น คุณค่า การศึกษา การสำรวจภาคปฏิบัติ ตรวจจับโครงสร้าง ฯลฯ ซึ่งได้ตีความแนวคิด “ภาษาจีน+” หรือ “ภาษาจีน+ทักษะวิชาชีพ” ว่าเป็นรูปแบบการศึกษาที่มีลักษณะเฉพาะที่รวมการศึกษาภาษาจีนระหว่างประเทศและวิชาชีพเข้าด้วยกันอย่างลึกซึ้งในประเทศจีน (Du et al., 2023:50; Sun, 2023:79; Zhu, 2023:157) งานวิจัยของ Du et al. (2023) สร้างแบบจำลองทางทฤษฎีเชิงตรรกะของ “ภาษาจีน+ทักษะวิชาชีพ” ตามทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมและบริบท และแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้การทำงานเป็นฐานสำรวจอย่างลึกซึ้งถึงลักษณะทั่วไปของการบูรณาการภาษาจีน วัฒนธรรมจีน และทักษะวิชาชีพจาก 3 ด้าน รวมถึงโครงสร้าง บริบท และหน้าที่ และคิดค้นรูปแบบการบูรณาการใหม่ นักวิชาการบางท่านกล่าวถึงรายละเอียดเฉพาะด้านการศึกษา เช่น วัตถุประสงค์การศึกษา โครงสร้างหลักสูตร เป็นต้น งานวิจัยของ Sun (2023) วิเคราะห์วัตถุประสงค์การเรียนรู้ ลักษณะการสอน และรูปแบบการสอนของ “ภาษาจีน+ทักษะวิชาชีพ” ออนไลน์ และพบว่า แกนหลักของแนวคิดนี้ คือการเสริมสร้างความสามารถหลักและความสามารถระดับสูงของวิชาชีพ เป้าหมายพื้นฐาน คือการปลูกฝังบุคคลที่มีความสามารถในทักษะการสื่อสารภาษาจีนขั้นสูง ทักษะวิชาชีพขั้นสูง และคุณสมบัติที่ครอบคลุมของการรู้จักจีน ปัจจุบันนี้ การสำรวจเชิงทฤษฎีและปฏิบัติที่เกี่ยวข้องของแนวคิด “ภาษาจีน+ทักษะวิชาชีพ” ยังอยู่ในช่วงเริ่มต้น

ปัจจุบันนี้ นักวิจัยของไทยได้พบปัญหาในการเรียนการสอนวิชาภาษาต่างประเทศเพื่อธุรกิจการบิน เช่น งานวิจัยของ พงศภัค ตรีรัตนาศรัย (2561) พบว่าบัณฑิตสาขาธุรกิจการบินของวิทยาลัยนานาชาติมหาวิทยาลัย

ราชภัฏสวนสุนันทามีความสามารถด้านการสื่อสารด้านภาษาต่างประเทศอยู่ในระดับต่ำ Wang (2018) พบว่า ปัญหาการเรียนภาษาจีนสำหรับการบริการด้านการบินในระดับปานกลางมี 2 ข้อคือบทบาทของนักศึกษาและการใช้สื่อในการเรียนรู้สรุปจากงานวิจัยดังกล่าวเห็นว่าการประเมินการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศเพื่อธุรกิจการบินไม่เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ใน มคอ.2 ดังนั้นวิชาภาษาต่างประเทศเพื่อธุรกิจการบินยังต้องการปัจจัยด้านผู้สอนและผู้วิจัยเฉพาะทางเพื่อวิจัยหลักสูตรการเรียนการสอนต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับนักศึกษามากยิ่งขึ้น

เนื่องจากชื่อวิชาภาษาจีนเพื่อธุรกิจการบินในแต่ละหลักสูตรนั้นมีความแตกต่าง ถ้าคำอธิบายรายวิชาสอดคล้องกับ “ภาษาจีน” และ “บริการภาคพื้นดิน” หรือ “บริการบนเครื่องบิน” ผู้วิจัยจะใช้ชื่อเดียวกันว่า “วิชาภาษาจีนเพื่อธุรกิจการบิน” สำหรับการตั้งชื่อสาขาในเอกสารหลักสูตร (CHECO, 2566) ไม่เหมือนกัน เช่น สาขาการจัดการธุรกิจการบิน สาขาการจัดการการบิน เป็นต้น ถ้าเป็นสาขาที่เกี่ยวกับธุรกิจการบิน ผู้วิจัยจะใช้ชื่อเดียวกันว่า “สาขาธุรกิจการบิน” ส่วนสาขาที่เกี่ยวข้องกับภาษาจีนยกเว้นสาขาวิชาการสอนภาษาจีน เช่น สาขาภาษาจีน สาขาภาษาจีนธุรกิจ เป็นต้น ผู้วิจัยจะใช้ชื่อเดียวกันว่า “สาขาภาษาจีน” ในการวิจัยนี้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาและสรุปภาพรวมปัจจุบันของรายวิชาในหลักสูตรที่เกี่ยวกับภาษาจีนเพื่อธุรกิจการบิน
2. วิเคราะห์รายละเอียดการจัดการรายวิชาภาษาจีนเพื่อธุรกิจการบิน และค้นหาแนวทางการจัดรายวิชานี้ให้เหมาะสมกับการศึกษาที่เน้นผลลัพธ์ของสาขาธุรกิจการบินและสาขาภาษาจีนที่เกี่ยวข้อง

วิธีการวิจัย

ผู้วิจัยจะรวบรวมเอกสารหลักสูตร (มคอ.2) ของรายวิชาที่เกี่ยวกับภาษาจีนเพื่อธุรกิจการบินในเว็บไซต์ระบบหลักสูตร CHECO (2566) เพื่อสรุปภาพรวมปัจจุบันของหลักสูตรภาษาจีนเพื่อธุรกิจการบินและวิเคราะห์การจัดการรายวิชาภาษาจีนเพื่อธุรกิจการบินที่มีในหลักสูตรจากเนื้อหาการสอนวัตถุประสงค์การเรียนรู้การประเมินผล การสอนและรูปแบบการสอนเพื่อหาแนวทางการจัดการวิชานี้ให้เหมาะสมกับการศึกษาที่เน้นผลลัพธ์ของสาขาธุรกิจการบินและสาขาภาษาจีนโดยใช้ทฤษฎีของบลูมการศึกษาที่เน้นผลลัพธ์และแนวคิด “ภาษาจีน+ทักษะวิชาชีพ” ในการวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้รวบรวมหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาธุรกิจการบินจำนวน 18 หลักสูตร หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาธุรกิจการบิน จำนวน 20 หลักสูตร และหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาภาษาจีน จำนวน 82 หลักสูตร

ผลการวิจัย

1. สภาพปัจจุบันของรายวิชาภาษาจีนเพื่อธุรกิจการบิน

หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตและหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตที่มีสาขาธุรกิจการบินในระดับอุดมศึกษาของประเทศไทย มีจำนวนทั้งหมด 38 หลักสูตร ส่วนหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตที่มีสาขาภาษาจีน มีจำนวนทั้งหมด 82 หลักสูตร ซึ่งรายละเอียดของรายวิชานี้มีดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 รายละเอียดในหลักสูตรของสาขาธุรกิจการบิน

	หลักสูตรทั้งหมด มีเพียงวิชาภาษาจีนทั่วไป			มีวิชาภาษาจีนเพื่อธุรกิจการบิน		ไม่มีวิชาภาษาจีน	
จำนวนสาขา	38	16	14	8			

จากตารางที่ 1 พบว่า หลักสูตรของสาขาธุรกิจการบินมีทั้งหมด 38 หลักสูตร สำหรับหลักสูตรที่เปิดวิชาภาษาจีนเพื่อธุรกิจการบินมี 14 หลักสูตร คิดเป็นร้อยละ 36.8 จากหลักสูตรทั้งหมด ส่วนที่เหลือเป็นหลักสูตรที่เปิดเพียงวิชาภาษาจีนทั่วไป 16 หลักสูตร คิดเป็นร้อยละ 42.1 จากหลักสูตรทั้งหมด สรุปได้ว่า หลักสูตรที่เปิดวิชาภาษาจีนของสาขาธุรกิจการบินในสถาบันอุดมศึกษาไทยคิดเป็นร้อยละ 78.9 จากหลักสูตรทั้งหมด

ตารางที่ 2 รายละเอียดในหลักสูตรของสาขาภาษาจีน (ไม่รวมสาขาการสอนภาษาจีน)

	หลักสูตรทั้งหมด			มีวิชาธุรกิจการบิน		ไม่มีวิชาธุรกิจการบิน	
จำนวนสาขา	82	44	38				

ตารางที่ 2 พบว่าหลักสูตรของสาขาภาษาจีนมีทั้งหมด 82 หลักสูตรส่วนที่ได้เปิดสอนรายวิชาภาษาจีนเพื่อธุรกิจการบินจำนวน 44 หลักสูตรคิดเป็นร้อยละ 53.7 แสดงให้เห็นว่าหลักสูตรของสาขาภาษาจีนมีมากกว่าร้อยละ 50 ต้องการผลิตบัณฑิตที่มีความสามารถในการบริการธุรกิจการบิน

ในตารางที่ 1 และตารางที่ 2 หลักสูตรที่มีวิชาที่เป็น “ภาษาจีน” หรือ “ธุรกิจการบิน” ในระดับบัณฑิตศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาไทยมีทั้งหมด 74 หลักสูตรและหลักสูตรที่มีรายวิชาที่ตั้งชื่อเป็น “ภาษาจีน” + “ธุรกิจการบิน” โดยตรง มีจำนวน 58 หลักสูตร

ในหลักสูตรของสาขาธุรกิจการบินมีรายวิชาภาษาจีนเพื่อธุรกิจการบินทั้ง 14 หลักสูตรนั้นได้จัดอยู่ในหมวดวิชาเฉพาะด้านและหมวดวิชาโทเนื่องจากวิชาภาษาจีนเพื่อธุรกิจการบินไม่ใช่วิชาพื้นฐานภาษาจีนดังนั้นวิชานี้ส่วนใหญ่ได้จัดการเรียนในปีการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษาที่ 3 และปีการศึกษาที่ 4 แม้ว่าบางหลักสูตรได้จัดรายวิชาภาษาจีนพื้นฐานอย่างน้อย 1 ถึง 2 วิชาก่อนเรียนวิชาภาษาจีนเพื่อธุรกิจการบินใน มคอ.2 แต่ยังมีอีก 10 หลักสูตรไม่ได้รับวิชาที่ต้องเรียนมาก่อน ซึ่งหมายความว่านักศึกษาที่ไม่เคยเรียนวิชาภาษาจีนพื้นฐานมาก่อนก็สามารถลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาจีนเพื่อธุรกิจการบินได้ แต่คำอธิบายรายวิชานี้เน้นทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียนที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจการบิน ละคำศัพท์ วลี รูปประโยคเฉพาะทางที่ใช้ในงานการบิน ซึ่งเป็นเนื้อหาค่อนข้างยากทำให้มีอุปสรรคสำหรับผู้ที่ไม่มีความรู้พื้นฐานด้านภาษาจีน

สำหรับจำนวนหน่วยกิตของรายวิชาภาษาจีนเพื่อธุรกิจการบินส่วนมากจัดเป็น 3 หน่วยกิต ส่วนการจัดการเรียนการสอนมี 2 รูปแบบ คือ 3-0-6 (บรรยาย 3 ชั่วโมง ปฏิบัติ 0 ชั่วโมง ค้นคว้าด้วยตนเอง 6 ชั่วโมง) และ 2-2-5 (บรรยาย 2 ชั่วโมง ปฏิบัติ 2 ชั่วโมง ค้นคว้าด้วยตนเอง 5 ชั่วโมง) โดยที่วิชานี้เน้นการปฏิบัติ รูปแบบ 2-2-5 ทำให้นักศึกษามีโอกาสฝึกปฏิบัติงานมากที่สุด

วิชาภาษาจีนเพื่อธุรกิจการบินในหลักสูตรของสาขาภาษาจีน ได้จัดในหมวดวิชาเฉพาะด้านจำนวน 43 หลักสูตรเหลืออีก 1 หลักสูตรจัดในหมวดวิชาโทและรายวิชาภาษาจีนเพื่อธุรกิจการบินที่ได้ระบุวิชาที่ต้องเรียนมาก่อนจำนวน 14 หลักสูตร ส่วนที่ไม่ได้ระบุวิชาที่ต้องเรียนมาก่อนจำนวน 30 หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนของรายวิชานี้มีตั้งแต่ในภาคการศึกษาที่ 2 ของปีการศึกษาที่ 1 จนถึงภาคการศึกษาที่ 1 ของปีการศึกษาที่ 4 ซึ่งนักศึกษาที่มีพื้นฐานภาษาจีนสามารถเรียนวิชานี้ได้

มคอ.2 ของแต่ละหลักสูตรใน CHECO (2566) วิชาภาษาจีนเพื่อธุรกิจการบินของหลักสูตรสาขาภาษาจีนและสาขาธุรกิจการบินมีทั้งที่จัดในชั้นปีที่ 2,3 และ 4 ซึ่งเนื้อหา รวมถึงบริการภาคพื้นดินและบนเครื่องบินทักษะภาษาที่ใช้ในสถานการณ์จริงส่วนมากเป็นการฟังและพูดวิชานี้ในทั้ง 2 หลักสูตรมีส่วนที่เหมือนกันและต่างกัน หลักสูตรสาขาภาษาจีนบรรจุวิชาไว้เพียง 1 ภาคการศึกษา และนักศึกษามีพื้นฐานภาษาจีนที่เพียงพอจึงจะสามารถเรียนวิชานี้ได้ตั้งนั้นการเรียนการสอนในวิชานี้ไม่มีปัญหาเรื่องของภาษาของนักศึกษาส่วนการจัดรายวิชาของหลักสูตรสาขาธุรกิจการบินในแต่ละหลักสูตรต่างกันบางหลักสูตรบรรจุวิชาไว้เพียง 1 ภาคการศึกษาบางหลักสูตรบรรจุวิชาไว้ 2-3 ภาคการศึกษาและบางหลักสูตรได้จัดวิชาที่ต้องเรียนมาก่อนเรียนวิชานี้แต่ก็มีบางหลักสูตรไม่มีซึ่งพื้นฐานภาษาจีนของนักศึกษาที่จะเรียนวิชานี้ต่างกันมากส่งผลให้มีผลการเรียนที่แตกต่างกัน

2. การหาแนวทางการจัดรายวิชาในหลักสูตรภาษาจีนเพื่อธุรกิจการบิน

การสอนในหลักสูตรแบบเก่านั้นล้วนแต่เป็นแบบ “ผู้สอนเป็นศูนย์กลาง” แนวทางการสอนแบบเดียวกันทำให้ผู้สอนให้คำแนะนำแก่นักศึกษาแต่ละคนได้ยากไม่สามารถตอบสนองความต้องการของนักศึกษาทุกคนได้ในขณะที่วิชาภาษาจีนเพื่อธุรกิจการบินเน้นเสริมทักษะภาษาจีนในสถานการณ์จริงและพื้นฐานภาษาจีนของนักศึกษาแต่ละคนไม่เท่ากันจึงใช้การสอนแบบเก่าไม่ได้แต่การศึกษาแบบเน้นผลลัพธ์จะเน้น “ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง” เพื่อปลูกฝังความสามารถของนักศึกษาในด้านการเรียนรู้เชิงรุก และทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับวิชาภาษาจีนเพื่อธุรกิจการบินรายวิชานี้สามารถออกแบบด้วยการศึกษาแบบเน้นผลลัพธ์ ผลลัพธ์ของรายวิชานี้ คือนักศึกษาสามารถนำความรู้ไปใช้ในสถานการณ์จริงและอาชีพที่เกี่ยวข้องกับรายวิชานี้ มีพนักงานบริการภาคพื้นดินและพนักงานต้อนรับบนเครื่องบินซึ่งกำหนดให้พนักงานต้องมีทักษะภาษาจีนแบบวิชาชีพและความรู้วัฒนธรรมจีนที่เกี่ยวข้องตาม “มาตรฐานอาชีพและคุณวุฒิวิชาชีพสาขาการบิน” (สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ & มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต, 2563) “มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติด้านพนักงานบริการภาคพื้นดิน” (Ministry of Human Resources and Social Security of the People's Republic of China, 2022) และ “มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติด้านพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน” (Ministry of Human Resources and Social Security of the People's Republic of China, 2019) โดยเป็นสมรรถนะของพนักงานธุรกิจการบินหากใช้มาตรฐานดังกล่าวเป็นผลลัพธ์ของวิชานี้สามารถกำหนดเนื้อหาและวัตถุประสงค์การเรียนรู้ได้และเหมาะสมกับแนวคิด “ภาษาจีน+ทักษะวิชาชีพ” เนื่องจากนักศึกษาแต่ละหลักสูตรมีความรู้พื้นฐานภาษาจีนที่แตกต่างกัน วิชาในแต่ละหลักสูตร

สามารถออกแบบตามทฤษฎีของบลูมได้เพื่อให้ให้นักศึกษาทุกคนบรรลุวัตถุประสงค์ตามกระบวนการทางพุทธิพิสัย และผู้สอนสามารถประเมินผลลัพธ์ตามกระบวนการทางพุทธิพิสัยได้เช่นกัน

อภิปรายผล

จากสภาพปัจจุบันของวิชาในหลักสูตรภาษาจีนเพื่อธุรกิจการbinจะเห็นได้ว่าต้องจัดการหลักสูตรด้านภาษาจีนเฉพาะทาง หลักสูตรสาขาภาษาจีนจำเป็นต้องเรียนวิชาภาษาจีนเพื่อธุรกิจการbinเป็นวิชาบังคับที่ต้องเรียนใน 1 ภาคการศึกษาแต่นักศึกษาในสาขาธุรกิจการbinของแต่ละหลักสูตรต่างกันอาจทำให้ประสิทธิภาพการเรียนการสอนต่างกันผู้วิจัยจึงสรุปหน่วยสมรรถนะและข้อกำหนดด้านทักษะจากมาตรฐานอาชีพทั้งไทย-จีน และจัดเนื้อหาการสอนเพื่อกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ตามทฤษฎีของบลูม ดังต่อไปนี้ ตารางที่ 3 เนื้อหาและวัตถุประสงค์สำหรับการบริการภาคพื้นดินของหลักสูตรภาษาจีนเพื่อธุรกิจการbin (ด้านภาษา)

สมรรถนะ	ข้อกำหนดด้านทักษะ	เนื้อหาการสอน	วัตถุประสงค์การเรียนรู้
บริการ เช็คอิน	- มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการแจ้ง เตือนความปลอดภัยแก่ผู้โดยสาร - มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการดำเนิน ขั้นตอนการเช็คอินผู้โดยสาร - มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการ รวบรวมและขนส่งสัมภาระ - ตรวจสอบระบบต่างๆ	- แจ้งเตือน ความ ปลอดภัย - การเช็คอิน	- มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการจดจำคำศัพท์และ ประโยคในหนังสือเดินทาง ตัวเครื่องบิน - มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการแจ้งเตือนความ ปลอดภัย - มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการสื่อสารกับผู้โดยสารใน ขั้นตอนการเช็คอิน
การรับ สัมภาระ พิเศษ	- มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการคำนวณ ค่าธรรมเนียมสัมภาระส่วนเกินสำหรับการ เดินทางเที่ยวเดียวและระหว่างประเทศ - มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการเรียก เก็บค่าสัมภาระส่วนเกิน	- การจัดการรับ สัมภาระ ส่วนเกิน	- มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการจดจำคำศัพท์และ ประโยคเกี่ยวกับสัมภาระส่วนเกิน - มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการเรียกเก็บ ค่าธรรมเนียมสัมภาระส่วนเกิน - มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการอธิบายเกี่ยวกับการ เก็บค่าธรรมเนียม
การ จัดการ กรณีพิเศษ	- มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการ การพิมพ์บัตรผ่านขึ้นเครื่องซ้ำ - มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการ กรณีที่ข้อมูลผู้โดยสารเกิดความผิดพลาด หรือผิดพลาด	- การจัดการ สิ่งของที่ ผู้โดยสารทิ้งไว้	- มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการจดจำคำศัพท์ใน หนังสือเดินทางและตัวเครื่องบินของผู้โดยสาร - มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการตอบคำถามเรื่อง สิ่งของที่ผู้โดยสารทิ้งไว้

	- มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการกับสิ่งของผู้โดยสารที่ไว้		
บริการขาออก	- มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการแจ้งเตือนผู้โดยสารให้ขึ้นเครื่อง - มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการตอบคำถามจากผู้โดยสารเกี่ยวกับการขึ้นเครื่อง	- การดำเนินการให้บริการขึ้นเครื่อง	- มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการจดจำคำศัพท์และประโยคของประกาศ - มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการแจ้งเตือนผู้โดยสารให้ขึ้นเครื่อง - มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการตอบคำถามผู้โดยสารในการขึ้นเครื่อง
บริการขึ้นเครื่อง	- มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการเช็คคินผู้โดยสาร - มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการแจ้งผู้โดยสารในกรณีที่มีสัมภาระของผู้โดยสารที่นำขึ้นเครื่องบินมีขนาดใหญ่กว่าเกณฑ์ที่กำหนดที่ประตูขึ้นเครื่อง - มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้เครื่องเช็คคินด้วยตนเอง - มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการตรวจดูข้อมูลพื้นฐานของเครื่องบิน	- การดำเนินการขั้นตอนการให้บริการขึ้นเครื่อง	- มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการจดจำคำศัพท์และประโยคในบัตรขึ้นเครื่องและเครื่องเช็คคินแบบบริการตนเอง - มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการอธิบายวิธีการใช้เครื่องเช็คคินด้วยตนเอง - มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการสื่อสารในขั้นตอนการให้บริการขึ้นเครื่อง
บริการขาเข้า	- มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการรับข้อมูลผู้โดยสารขาเข้าและต่อเครื่อง - มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการแนะนำผู้โดยสารในการเดินทางที่ต้องต่อเครื่องและขาเข้า	- การดำเนินการบริการขาเข้า	- มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการจดจำข้อมูลการต่อเครื่องของผู้โดยสาร - มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการบอกทางผู้โดยสารไปยังสถานที่ที่ต้องการ
การจัดส่งสัมภาระ	- มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดส่งสัมภาระส่วนบุคคลและกลุ่มให้กับผู้โดยสาร - มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดส่งสัมภาระส่วนเกินและสัมภาระพิเศษ	- การดำเนินการขั้นตอนการจัดส่งสัมภาระ	- มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการจดจำข้อมูลเกี่ยวกับสัมภาระ - มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการสื่อสารกับผู้โดยสารสำหรับการจัดส่งสัมภาระ
การจัดการสัมภาระที่ผิดปกติ	- มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้ระบบค้นหาและติดตามสัมภาระทั่วโลกเพื่อดำเนินการสัมภาระทุกประเภท	- การจัดการสัมภาระที่ผิดปกติ	- มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการจดจำข้อมูลเกี่ยวกับสัมภาระที่ผิดปกติ - มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการสื่อสารกับผู้โดยสารสำหรับการจัดส่งสัมภาระที่ผิดปกติ

ตารางที่ 4 เนื้อหาการสอนและวัตถุประสงค์การเรียนรู้สำหรับการบริการบนเครื่องบินรายวิชาในหลักสูตรภาษาจีนเพื่อธุรกิจการบิน (ด้านภาษา)

สมรรถนะ	ข้อกำหนดด้านทักษะ	เนื้อหาการสอน	วัตถุประสงค์การเรียนรู้
การใช้อุปกรณ์ฉุกเฉิน	- มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการแยกแยะสัญลักษณ์อุปกรณ์ฉุกเฉิน - มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการตรวจสอบและใช้อุปกรณ์ฉุกเฉิน	- สัญลักษณ์อุปกรณ์ฉุกเฉิน	- มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการจดจำชื่อภาษาจีนของสัญลักษณ์อุปกรณ์ฉุกเฉิน
การสาธิตวิธีการใช้อุปกรณ์	- มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการสาธิตวิธีการใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ - มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการประเมินคุณสมบัติผู้โดยสารที่นั่งทางออก - มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการแนะนำด้านความปลอดภัยแก่ผู้โดยสารพิเศษ	- การบรรยายและสาธิตวิธีการใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ	- มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการจดจำคำศัพท์และประโยคในวิธีการใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ - มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการอธิบายวิธีการใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ
การตรวจสอบความปลอดภัย	- มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการตรวจสอบความปลอดภัยของห้องโดยสาร - มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการตรวจสอบความปลอดภัยบนเครื่อง	- ตรวจสอบความปลอดภัย	- มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการจดจำคำศัพท์และประโยคที่ใช้ในการตรวจสอบความปลอดภัย - มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการแจ้งเตือนความปลอดภัย
การจัดการป้องกันภัยทางอากาศ	- มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการทำความสะอาดก่อนและหลังการบินในห้องโดยสาร - มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการประชุมเตรียมความพร้อมลูกเรือ	- ประชุมเตรียมความพร้อมลูกเรือ	- มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการถามตอบในการประชุมเตรียมความพร้อมลูกเรือ - มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการรายงานหรือสรุปงานต่อผู้บังคับบัญชา
การจัดการกรณีพิเศษ	- มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการกับการใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่ผิดกฎของผู้โดยสาร - มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการกับกรณีต่าง ๆ ระหว่างเครื่องกำลังเตรียมขึ้นบิน	- จัดการกรณีพิเศษ	- มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการจดจำคำศัพท์และประโยคที่ใช้ในกรณีพิเศษ - มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการแจ้งเตือนการหยุดใช้อุปกรณ์ฯ - มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการสื่อสารกับผู้โดยสารในกรณีต่าง ๆ

การเตรียมตัว ก่อนนำเครื่อง ขึ้น	<ul style="list-style-type: none"> - มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการให้บริการต้อนรับผู้โดยสารขึ้นเครื่องบิน - มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการให้คำแนะนำในการจัดเตรียมสัมภาระ - มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดหาหนังสือพิมพ์และนิตยสาร - มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการเปิดหรือปิดประตูเครื่องบินได้ 	- บริการต้อนรับ ผู้โดยสารขึ้น เครื่อง	<ul style="list-style-type: none"> - มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการจดจำคำศัพท์และประโยคที่ใช้ในการต้อนรับผู้โดยสารขึ้นเครื่อง - มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการต้อนรับผู้โดยสารขึ้นเครื่อง - มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการแนะนำการวางสัมภาระและการอ่านหนังสือต่าง ๆ
บริการบน เครื่องบิน	<ul style="list-style-type: none"> - มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการประกาศทั่วไปภายใต้สถานการณ์ปกติ - มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการให้บริการแก่ผู้โดยสารพิเศษ - มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการตอบคำถามข้อมูลเกี่ยวกับเที่ยวบิน 	- ให้บริการ ทั่วไปบน เครื่องบิน	<ul style="list-style-type: none"> - มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการจำคำศัพท์และประโยคที่ใช้ในประกาศ - มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการประกาศข้อมูลทั่วไปบนเครื่องบินได้ - มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการสื่อสารกับผู้โดยสารเรื่องทั่วไป
บริการอาหาร และเครื่องดื่ม	<ul style="list-style-type: none"> - มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับคำศัพท์ภาษาจีนและภาษาอังกฤษในหมวดเครื่องดื่มทั่วไป - มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการให้บริการเครื่องดื่มร้อนแก่ผู้โดยสาร - มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการบริการอาหารและเครื่องดื่ม 	- บริการอาหาร และเครื่องดื่ม บนเครื่องบิน	<ul style="list-style-type: none"> - มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการจดจำชื่ออาหารและเครื่องดื่มที่ใช้บ่อย - มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการสื่อสารกับผู้โดยสารเรื่องบริการอาหารและเครื่องดื่ม
การปฏิบัติงาน หลังจาก จอด	<ul style="list-style-type: none"> - มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการปฏิบัติงานบริการหลังการลงจอด - มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการเก็บสิ่งของที่ผู้โดยสารทิ้งไว้บนเครื่องและดำเนินการส่งมอบกับหัวหน้า 	- ปฏิบัติงาน หลังจาก จอด	<ul style="list-style-type: none"> - มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการจดจำคำศัพท์และประโยคที่ใช้ในการบริการลงเครื่อง - มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการแนะนำวิธีการลงเครื่องบินกับผู้โดยสาร
การจัดการใน กรณีเกิดเหตุ ไฟไหม้	<ul style="list-style-type: none"> - มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการดับควันและดับเพลิงตามขั้นตอน - มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการกับไฟไหม้ถ้วยน้ำเดือด เต้าอบ และห้องน้ำ 	- จัดการในกรณี เกิดเหตุไฟไหม้	<ul style="list-style-type: none"> - มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการจดจำคำศัพท์และประโยคที่ใช้ในกรณีเกิดเหตุไฟไหม้ - มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการให้คำแนะนำกับผู้โดยสาร

การจัดการในกรณีการลดแรงดันอากาศ	- มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการสังเกตได้ปรากฏการณ์การลดแรงดันอากาศในท้องโดยสาร	- บริการบรรเทาอาการไม่สบายที่เกิดจากการลดแรงดันอากาศ	- มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการจดจำคำศัพท์และประโยคที่ใช้ในกรณีการลดแรงดันอากาศ
บริการหลบหนีฉุกเฉิน	- มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการช่วยเหลือผู้โดยสารหลังการลดแรงดันอากาศ	- บริการหลบหนีฉุกเฉิน	- มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการจำคำศัพท์และประโยคที่ใช้บ่อย
การรักษาทางการแพทย์ในกรณีฉุกเฉิน	- มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการดำเนินการหลบหนีฉุกเฉินในทุกกรณี	- บริการรักษาทางการแพทย์ในกรณีฉุกเฉิน	- มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการสื่อสารกับผู้โดยสารอย่างถูกต้อง
			- นำความรู้ไปใช้ในการให้บริการ
			- มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการจำคำศัพท์และประโยคที่ใช้บ่อย
			- มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการสื่อสารกับผู้โดยสารอย่างถูกต้อง

นอกจากความรู้ด้านภาษาแล้วความรู้และเข้าใจทางวัฒนธรรมก็เป็นส่วนสำคัญของการสอนเช่นกัน ในสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ & มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต (2563) ไม่มีระบุในส่วนของความรู้และเข้าใจทางวัฒนธรรม ความรู้ทางวัฒนธรรมที่พนักงานบริการการบินต้องเรียนรู้จะใช้มาตรฐานฯ ของประเทศจีน (2019; 2022) รายละเอียดในตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 5 เนื้อหาการสอนและวัตถุประสงค์การเรียนรู้ของวิชาในหลักสูตรภาษาจีนเพื่อธุรกิจการบิน (ด้านวัฒนธรรม)

	ความรู้พื้นฐาน(เนื้อหาการสอน)	วัตถุประสงค์การเรียนรู้
พนักงานบริการภาคพื้นดิน	- ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับภูมิศาสตร์	- มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับภูมิศาสตร์ทั่วไป
	- ความรู้และความเข้าใจเบื้องต้นเกี่ยวกับการเขตการปกครอง	- มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับภูมิศาสตร์ของประเทศต่าง ๆ
	- ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับภูมิศาสตร์โลก	- มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับคำสุภาพอ่อนน้อมถ่อมตนที่ใช้บ่อย
	- ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับประเทศต่าง ๆ	- มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการให้บริการ
	- ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับภูมิศาสตร์การบิน	- มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับประวัติความสัมพันธและความแตกต่างภูมิศาสตร์ของประเทศต่าง ๆ เพื่อนำไปแก้ปัญหาเฉพาะหน้า
	- ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับมารยาทจีนและคำสุภาพอ่อนน้อมถ่อมตน	

พนักงาน	- ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับมารยาทพื้นฐานของ	- มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการศาสนาที่สำคัญ
ต้อนรับบน	ศาสนาต่าง ๆ ทั่วโลก	- มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับประเพณีวัฒนธรรมของประเทศต่าง
เครื่องบิน	- ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับประเพณีชนกลุ่มน้อย	ๆ
	ของประเทศต่าง ๆ	- มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการ
	- ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับประเพณีของประเทศ	ให้บริการ
	ต่าง ๆ	- มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการวิเคราะห์ความสัมพันธ์และ
	- ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับนิสัยในการบริโภคของ	ความแตกต่างวัฒนธรรมของประเทศต่าง ๆ เพื่อนำไปแก้ปัญหา
	ประเทศต่าง ๆ	เฉพาะหน้า

โดยสรุปเนื้อหาการสอนของวิชาในหลักสูตรภาษาจีนเพื่อธุรกิจการบินข้างต้น มีหน่วยสมรรถนะ 21 รายการและเนื้อหาทางวัฒนธรรม 11 รายการผู้วิจัยได้กำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ของแต่ละเนื้อหาการสอนตามทฤษฎีของบลูม โดยใช้ผลประเมินรายวิชาเป็นตัวชี้วัดการบรรลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้และนำผลไปวิเคราะห์และปรับปรุงเพื่อออกแบบรูปแบบการสอนซึ่งจะส่งผลให้การสอนมีประสิทธิภาพสูงสุดและเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ภาษาจีนเพื่อธุรกิจการบินของนักศึกษา

การกำหนดการประเมินผลการสอนคือการกำหนดเนื้อหาการประเมินผลและวิธีการประเมินของวัตถุประสงค์การเรียนรู้แต่ละระดับการประเมินผลการศึกษาแบบเน้นผลลัพธ์มุ่งเน้นไปที่การประเมินระหว่างการจัดการเรียนรู้เพื่อปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนรู้ และลดการประเมินเมื่อสิ้นสุดการจัดการเรียนรู้เพื่อตัดสินคุณภาพผู้เรียนและการจัดการเรียนรู้ เนื่องจากวัตถุประสงค์การเรียนรู้ได้จัดระดับตามทฤษฎีของบลูม ดังนั้น แต่ละระดับในวัตถุประสงค์การเรียนรู้สามารถกำหนดวิธีการประเมินผลที่สอดคล้องกันได้ ตารางที่ 3 ตารางที่ 4 และ ตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่า วัตถุประสงค์การเรียนรู้ส่วนใหญ่อยู่ระดับการจำ ระดับการเข้าใจ และระดับการประยุกต์ใช้ของกระบวนการทางพุทธิพิสัย และมีเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่เข้าถึงระดับการวิเคราะห์ในการทำงานจริง เนื้อหาที่ให้นักศึกษาจดจำในวัตถุประสงค์การเรียนรู้ เป็นระดับการจำในกระบวนการทางพุทธิพิสัย สามารถใช้วิธีจับคู่ คัดเลือก หรือท่องจำในการประเมินผลการเรียนรู้ของระดับการจำ ส่วนเนื้อหาที่ให้นักศึกษาเข้าใจ อธิบาย แนะนำและตอบกลับในวัตถุประสงค์การเรียนรู้เป็นระดับการเข้าใจในกระบวนการทางพุทธิพิสัยสามารถใช้วิธีถามตอบ ดีความ สรุป ในการประเมินผลการเรียนรู้ของระดับการเข้าใจสำหรับเนื้อหาที่ให้นักศึกษาสื่อสารประยุกต์ใช้ในวัตถุประสงค์การเรียนรู้เป็นระดับการประยุกต์ใช้ในกระบวนการทางพุทธิพิสัยนี้เป็นระดับที่นักศึกษาที่เรียนวิชานี้จำเป็นต้องบรรลุและต้องการนำความรู้ไปใช้กับการปฏิบัติงานจริง จึงสามารถใช้สถานการณ์จำลองการทำงานหรือลองปฏิบัติงานจริงในการประเมินผลการเรียนรู้ของระดับการประยุกต์ใช้ในขณะที่ระดับการวิเคราะห์ในกระบวนการทางพุทธิพิสัยนั้น ต้องการให้นักศึกษากำหนดปัจจัยของความสัมพันธ์ระหว่างกัน ซึ่งสามารถใช้วิธีแยกแยะ หรือบูรณาการในการประเมินผลการเรียนรู้ของระดับการวิเคราะห์

หลังจากกำหนดเนื้อหาการสอนและวัตถุประสงค์การเรียนรู้แล้วมีความจำเป็นต้องกำหนดรูปแบบการสอนเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้และการประเมินผลการสอนจากนั้นต้องปรับรูปแบบการสอนให้เข้ากับเนื้อหาการสอนนักศึกษาของหลักสูตรสาขาภาษาจีนและหลักสูตรสาขาธุรกิจการบินมีพื้นฐานภาษาจีนที่แตกต่างกัน รูปแบบการสอนย่อมจะต้องแตกต่างกันเนื่องจากความแตกต่างอย่างมากระหว่างหลักสูตรสาขาภาษาจีนและหลักสูตรสาขาธุรกิจการบิน ต่อไปนี้ผู้วิจัยจะสำรวจรูปแบบการสอนวิชาในหลักสูตรภาษาจีนเพื่อธุรกิจการบินที่เหมาะสมที่สุดสำหรับทั้ง 2 หลักสูตรนี้

การออกแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการศึกษาแบบเน้นผลลัพธ์การเรียนรู้จุดเริ่มต้นเชิงตรรกะคือข้อกำหนดในการสำเร็จการศึกษาตาม มคอ.2 ของแต่ละหลักสูตรใน CHECO (2566) เห็นว่าข้อกำหนดในการสำเร็จการศึกษาสำหรับหลักสูตรสาขาภาษาจีนโดยทั่วไปกำหนดให้ผู้สำเร็จการศึกษาต้องเชี่ยวชาญทักษะภาษาจีนทั้งการฟัง พูด อ่าน และเขียนมีความเข้าใจในวัฒนธรรมจีนอย่างลึกซึ้ง และมีความสามารถในการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพในอาชีพของตนสำหรับแนวคิด “ภาษาจีน+” มุ่งผลิตบุคคลที่มีความสามารถรอบด้านรูปแบบใหม่ “ภาษาจีน+ทักษะวิชาชีพ” ซึ่งต้องการให้นักศึกษาเรียนรู้ภาษา วัฒนธรรม และวิชาชีพให้รอบด้าน

เนื่องจากนักศึกษาสาขาภาษาจีนมีพื้นฐานภาษาจีนเพียงพอที่จะเรียนวิชาภาษาจีนเพื่อธุรกิจการbin แต่ขาดความรู้ด้านการบริการธุรกิจการbin ดังนั้น ผู้สอนสามารถให้ความสำคัญกับการสอนความรู้ด้านธุรกิจการbin มากขึ้นและสามารถสอนความรู้ด้านภาษาและวัฒนธรรมผ่านแหล่งข้อมูลที่หลากหลายเพื่อแสดงสถานการณ์การปฏิบัติงานจริงให้กับนักศึกษาจากนั้นใช้วิธีการสอนที่เน้นนักศึกษาเป็นศูนย์กลาง เช่น การเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน การเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน เป็นต้น เพื่อถ่ายทอดความรู้และทักษะผสมผสานกับเนื้อหาวิชาชีพการbin และเพิ่มประสบการณ์ในสถานการณ์การทำงานจริงแต่ผู้สอนภาษาจีนส่วนใหญ่จบจากสาขาภาษาจีนที่เกี่ยวข้องและไม่คุ้นเคยกับความรู้ด้านธุรกิจการbin ดังนั้น การสอนแบบ “ผู้สอนคู่” จะเหมาะสมกับวิชานี้คือ ผู้สอนภาษาจีนจะสอนทักษะภาษาและวัฒนธรรมจีนก่อน จากนั้นผู้เชี่ยวชาญด้านธุรกิจการbinจะนำนักศึกษาไปฝึกปฏิบัติเพื่อสัมผัสภาระหน้าที่ของพนักงานหากไม่สามารถสอนเป็น “ผู้สอนคู่” ได้ผู้สอนภาษาจีนจะต้องจัดสถานการณ์จำลองจากหลายมุมเพื่อให้นักศึกษาได้เรียนรู้ผ่านการฝึกฝนและเชิญผู้เชี่ยวชาญด้านธุรกิจการbin เป็นวิทยากร 1-2 ครั้งเพื่อนำนักศึกษาฝึกปฏิบัติงานหรือพานักศึกษาศึกษาดูงานที่สนามบินเพื่อสังเกตภาระหน้าที่ของพนักงานโดยสรุปได้ว่า นักศึกษาสาขาภาษาจีนต้องใช้เวลาในการฝึกปฏิบัติด้านบริการธุรกิจการbin มากขึ้นเพราะฉะนั้นวิชานี้ของสาขาภาษาจีนหากได้จัดการเรียนการสอนเป็นรูปแบบ 2-2-5 จะสอดคล้องกับการจัดวิชานี้มากที่สุดแต่หากเป็นรูปแบบ 3-0-6 ผู้สอนสามารถแบ่งเวลาสอน 3 ชั่วโมงออกเป็นบรรยาย 2 ชั่วโมงแรกและปฏิบัติ 1 ชั่วโมงสุดท้ายและมอบหมายเนื้อหาที่ยังไม่ได้ปฏิบัติเป็นการบ้านเพื่อให้นักศึกษาฝึกฝนหลังเลิกเรียน เช่น ให้นักศึกษาจำลองสถานการณ์การบริการเป็นกลุ่ม เลียนแบบวิธีการทำงานและทัศนคติในการให้บริการจากผู้เชี่ยวชาญ ฯลฯ แล้วบันทึกวิดีโอส่งเป็นการบ้านเพื่อเช็ค

หลักสูตรสาขาภาษาจีนในสถาบันอุดมศึกษาไทยมีการบรรจุวิชาภาษาจีนเพื่อธุรกิจการbin ไว้เพียง 1 ภาคการศึกษาแต่หน่วยสมรรถนะด้านภาษามีทั้งหมด 21 รายการและด้านวัฒนธรรม 11 รายการส่วนเนื้อหาทางวัฒนธรรมสามารถบูรณาการเข้ากับการสอนภาษาแต่เนื้อหาการสอนด้านภาษาจาก 21 รายการนั้นเป็นข้อมูลที่ไม่สอดคล้องกับการปฏิบัติจริง ดังนั้นผู้สอนสามารถบูรณาการเนื้อหาทั้งหมดนี้ตามระดับความรู้ของนักศึกษาลงในวิชาที่สามารถเรียนครบได้ภายใน 1 ภาคการศึกษาซึ่งไม่เพียงแต่จะสามารถจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนเพื่อธุรกิจการbin ได้อย่างมีประสิทธิภาพเท่านั้นแต่ยังสอดคล้องกับข้อกำหนดใน มคอ.2

ข้อกำหนดในการสำเร็จการศึกษาสาขาธุรกิจการbin ของไทยโดยทั่วไปกำหนดให้ผู้สำเร็จการศึกษาสามารถใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อจัดการธุรกิจการbin และสามารถใช้ความรู้และทักษะเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ในการทำงานได้เนื่องจากนักศึกษานี้มีความรู้ด้านธุรกิจการbin ที่เพียงพอแต่หลักสูตรนี้ไม่ได้บังคับให้ผู้เข้าศึกษามีพื้นฐานภาษาจีนดังนั้นพื้นฐานภาษาจีนของนักศึกษาที่เลือกเรียนภาษาจีนจึงมีความแตกต่างผู้สอนจะต้องคำนึงถึงนักศึกษาที่ไม่มีพื้นฐานภาษาจีนการสอนภาษาจีนจึงต้องเริ่มจากระดับพื้นฐานวิชาภาษาจีนเพื่อธุรกิจการbin ใช้ทักษะการฟังและพูดในการปฏิบัติงานผู้สอนสามารถสอนทักษะที่ใช้บ่อยผ่านหลายช่องทางเพื่อให้นักศึกษาจดจำจากการฟังและการพูดเป็นหลัก และสามารถใช้วิธีการสอนเช่นเดียวกับสาขาภาษาจีน เพื่อถ่ายทอดทักษะภาษาและ

วิชาชีพผสมกับวัฒนธรรมและสร้างโอกาสให้สื่อสารกับชาวจีนในสถานการณ์จริงสาขาธุรกิจการบินมักจะมีวิชาบริการภาคพื้นดินและวิชาบริการบนเครื่องบินดังนั้นผู้สอนภาษาจีนสามารถร่วมมือกับผู้สอน 2 วิชานี้นักศึกษาจะมีโอกาสฝึกฝนภาษาจีนและพัฒนาทักษะการสื่อสารอย่างถูกวิธีหากวิชานี้ได้เป็นรูปแบบ 2-2-5 จะได้คุณภาพมากที่สุด แต่ถ้าเป็นแบบ 3-0-6 ผู้สอนสามารถจัดการเรียนการสอนเช่นเดียวกับสาขาภาษาจีน

เนื่องจากสาขาธุรกิจการบินนักศึกษาที่มีพื้นฐานทางภาษาจีนที่แตกต่างก่อนเรียนวิชาภาษาจีนเพื่อธุรกิจการบินนักศึกษาเหล่านี้ต้องใช้เวลาเรียนรู้ภาษาจีนพื้นฐานส่วนเนื้อหาวิชาชีพที่มีหน่วยสมรรถนะ 21 รายการนั้นผู้สอนสามารถปรับปรุงเนื้อหาให้ง่ายแต่ต้องครบถ้วน เช่น เนื้อหาการบริการภาคพื้นดินและบริการบนเครื่องบินสามารถจัดสอนเป็น 2 ภาคการศึกษาหรือสามารถปรับเปลี่ยนให้ตามแผนการศึกษาส่วนเนื้อหาทางวัฒนธรรมสามารถสอนคู่กับภาษาจีนตั้งแต่พื้นฐานนักศึกษาเพื่อให้ นักศึกษาได้มีความรู้ภาษาจีนที่ดีเหมาะสมกับแนวคิด “ภาษาจีน+ทักษะวิชาชีพ” สรุปได้ว่า สำหรับนักศึกษาของหลักสูตรธุรกิจการบินที่ไม่มีพื้นฐานภาษาจีนหากต้องการนำภาษาจีนไปประยุกต์ใช้ในการงานจริงนักศึกษาต้องเรียนรู้ภาษาจีนพื้นฐานก่อนจากนั้นค่อยเริ่มเรียนเนื้อหาบริการภาคพื้นดินเป็นเวลา 1 ภาคการศึกษาและบริการบนเครื่อง 1 ภาคการศึกษาจึงจะมีประสิทธิภาพการเรียนที่ดีที่สุด ถ้าหากไม่สามารถจัดได้ผู้สอนสามารถจัดการสอบวัดระดับความรู้ภาษาจีนให้กับนักศึกษา ก่อนผู้ผ่านการสอบนี้สามารถเรียนวิชาภาษาจีนเพื่อธุรกิจการบินได้

การวิจัยนี้ได้ออกแบบเนื้อหาการสอนตามมาตรฐานทักษะวิชาชีพของไทย-จีนและกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้จากนั้นกำหนดการประเมินผลการสอนตามทฤษฎีของบลูมเพื่อออกแบบรูปแบบการสอนของสาขาภาษาจีนและสาขาธุรกิจการบินและหาแนวทางการจัดวิชาภาษาจีนเพื่อธุรกิจการบินที่เหมาะสมกับ 2 สาขานี้ให้ผลลัพธ์การสอนสมบูรณ์มากขึ้นการจัดรายวิชาจะมีความสมเหตุสมผลมากขึ้นและผลการสอนในชั้นเรียนจะมีประสิทธิภาพสูงขึ้นเหมาะสมกับแนวคิด “ภาษาจีน+ทักษะวิชาชีพ” และนี่ก็เป็นการออกแบบของการศึกษาที่เน้นผลลัพธ์ที่ต่างจากการศึกษาดั้งเดิม (Xu & Li, 2023) ยังเป็นแนวทางที่แก้ปัญหาการเรียนภาษาจีนของนักศึกษาที่เรียนรายวิชาภาษาจีนสำหรับการบริการด้านการบินของ Wang (2018) ได้และการออกแบบระดับรายวิชาสอดคล้องกับงานวิจัยของ จูตีมา ญาณะวงษา และคณะ (2564) ที่นำผลลัพธ์การเรียนรู้มาออกแบบรายวิชา เช่น วางแผนการสอนและวัดประเมินผลในระดับของการเรียนรู้ 6 ระดับของบลูมได้ นักศึกษาจึงสามารถใช้ทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียนภาษาจีนเพื่อธุรกิจการบินได้และสามารถนำความรู้ไปใช้ในสถานการณ์จริงได้

ข้อเสนอแนะ

ปัจจุบันนี้ประเทศจีนมีนโยบาย “หนึ่งแถบ หนึ่งเส้นทาง” เพื่อให้มีความสำคัญกับการเชื่อมโยงด้านโครงสร้างพื้นฐานการติดต่อสื่อสารในภูมิภาค หลักสูตรการเรียนการสอนที่เป็น “ภาษาจีน+ทักษะวิชาชีพ” สามารถใช้โอกาสนี้ในการพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น รายวิชาที่เกี่ยวกับภาษาจีนเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะก็สามารถออกแบบและวัดผลประเมินผลตามทฤษฎีของบลูมได้เพราะสามารถส่งผลให้ผู้ที่จะจบการศึกษามีประสิทธิภาพในการนำความรู้ไปใช้เพื่อการสร้างเศรษฐกิจสังคมของประเทศไทยและจีน การเรียนการสอนที่มีความเกี่ยวข้องในการติดต่อสื่อสารมีความสำคัญต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจทั้งไทย-จีนแต่หลักสูตรและรายวิชาในรูปแบบนี้ยังจำเป็นต้องมีการจัดการผลลัพธ์การเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพจึงจะสามารถผลิตบุคคลที่เหมาะสมกับความต้องการได้

เอกสารอ้างอิง

- Anderson, L. W. (2009). A Taxonomy for Learning, Teaching, and Assessing (A Revision of Bloom's Taxonomy of Educational Objective) (Chinese Version). Foreign Language Teaching and Research Press.
- CHECO. (2566). หลักสูตรที่ได้รับการพิจารณาความสอดคล้อง. ระบบรับทราบหลักสูตร CHECO. <http://202.28.55.154/checo/> [2023, July 2]
- Du, X., Li, M. & Yin, X. (2023). The construction logic on the integration mode of "Chinese + Vocational Education". *Chinese Vocational and Technical Education*, 2023(9), 20-27.
- Ministry of Human Resources and Social Security of the People's Republic of China. (2019). *National Standards for Vocational Skills - Civil Aviation Flight Attendant*. China Labor and Social Security Publishing House.
- Ministry of Human Resources and Social Security of the People's Republic of China. (2022). *National Standards for Vocational Skills - Ground Service Attendant*. China Labor and Social Security Publishing House.
- Spady, W. G. (1981). *School effectiveness and classroom management: outcome-based education, A national perspective*. Paper Presented at the Regional Forum of the Appalachian Educational Laboratory, Charleston, SC.
- Sun, Y. (2023). The analysis of "Chinese + vocational skills" online teaching theory. *Vocational Education Research*, 2023(1), 78-84.
- Wang, T. (2018). Difficulties Faced by Students Learning in the 153107 Chinese for Aviation Services 4 Course at Valaya Alongkorn Rajabhat University under Royal Patronage. *Chophayom Journal*, 29(2), 123-137.
- Xu, L., & Li, L. (2023). An international students' curriculum system construction based on OBE concept in the post epidemic era – An example of basic engineering courses. *Journal of Higher Education*, 2023(19), 144-147.
- Zheng, T. (2018). "YIDAIYILU": GUOBIEHUA RENCAI XUQIU YU RENCAI PEIYANG YANJIU. World Publishing Corporation.
- Zhu, Q. (2023). Taiguo "Zhongwen + Zhiye Jineng" Jiaoyu Fazhan zhi Wo Jian. *Journal of Western*, 2023(5), 156-160.
- ฐิติมา ญาณะวงษา, สมเกียรติ อินทสิงห์, สุนีย์ เงินยวง, และ น้ำผึ้ง อินทเนตร. (2564). หลักสูตรที่เน้นผลลัพธ์: แนวทางใหม่สำหรับหลักสูตรอุดมศึกษา. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิราวุธวิทยาลัย*, 15(2), 279-291.
- พงศ์ศักดิ์ ตรีรัตนาศรชัย. (2561). สมรรถนะของบัณฑิตสาขาธุรกิจการบิน วิทยาลัยนานาชาติมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิราวุธวิทยาลัย. *วารสารรัชต์ภาคย์*, 12(27), 37-48.
- สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน)., สมาคมฝึกอบรมด้านการบินและสถาบันพัฒนาบุคลากรการบิน มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต. (2563). *มาตรฐานอาชีพและคุณวุฒิวิชาชีพ - สาขาวิชาชีพการบิน*. <https://tpqi-net.tpqi.go.th/qualifications/standard/book?id=18>

Author (1) Information (第一作者信息)

	Name and Surname (姓名) : QIN DONGDONG
	Highest Education (最高学历) : Doctor of Philosophy
	University or Agency (任职院校或单位) : Department of Eastern Languages, Faculty of Humanities, Kasetsart University
	Field of Expertise (专业领域) : Teaching Chinese as a Second Language
	Address (地址) : 50 Ngamwongwan Road, Lat Yao, Chatuchak, Bangkok 10900

Author (2) Information (第二作者信息)

	Name and Surname (姓名) : KANOKPORN NUMTONG
	Highest Education (最高学历) : Ph. D. (Classical Chinese Literature)
	University or Agency (任职院校或单位) : Department of Eastern Languages, Faculty of Humanities, Kasetsart University
	Field of Expertise (专业领域) : - Classical Chinese Literature - Chinese-Thai Translation - Chinese Culture - Chinese Language
	Address (地址) : 50 Ngamwongwan Road, Lat Yao, Chatuchak, Bangkok 10900

